

Tirant lo Blanc: resum general

La història comença amb Tirant Lo Blanc trobant-se amb un ermità en un bosc. L'ermità, que havia estat cavaller, li parla llargament sobre l'orde de cavalleria. Li explica que en el passat els cavallers foren creats per defensar els febles i l'Església. Li detalla el significat de totes les peces de les armadures i armes dels cavallers. Per exemple, l'espasa talla a dues parts significa que el cavaller ha de ser bo amb els bons i cruel amb els dolents. També li diu que el cavall simbolitza al poble, que ha de protegir. Després de diverses hores de conversa, li dóna un llibre sobre cavalleria perquè el porti al rei d'Anglaterra.

Tirant prossegueix el seu camí cap a Anglaterra junt amb trenta cavallers més. Van allà convidats a les festes i celebracions de les noces del rei Enric amb la filla del rei de França. Quan arriben a la cort, Tirant coneix a Agnès, que és parenta de la núvia. Agnès és descrita com a bellíssima. Tirant li demana galantment un fermall que ella duu al pit, i Agnès accedeix a donar-l'hi.

Però un altre cavaller francès anomenat Vilesermes també vol el fermall, ja que està enamorat d'Agnès des de fa anys. Vilesermes repta a Tirant a fer un duel per recuperar el fermall. Tirant accepta el repte. S'acorda lluitar l'endemà al matí mentre el rei és a missa, per evitar que ho impedeixi.

A l'alba, dos reis d'armes porten als cavallers a un indret apartat del bosc. Allà es preparen per al combat. Per igualar les condicions, lluitaran vestits només amb camises i amb dagues. Un cop comença el duel, lluiten ferotgement fins que Tirant aconsegueix matar a Vilesermes clavant-li la daga al pit.

Els dies següents tenen lloc les festes i celebracions per les noces del rei Enric. S'organitzen molts esdeveniments i tornejos. Destaca una enorme roca de fusta construïda al mig d'una praderia, amb un castell i diverses estances per allotjar als convidats. Hi ha menjars abundants i espectacles cada dia. Les festes duren un any sencer.

Un cop finalitzen les celebracions, els cavallers estrangers com Tirant inicien el viatge de tornada als seus respectius regnes. Tirant segueix tenint aventures cavalleresques, demostrant el seu valor en nombrosos combats.

El Gran Mestre de l'orde de Sant Joan de Jerusalem a Rodes es troba assetjat pels musulmans del soldà. Estan passant molta fam. Tirant arriba amb el seu vaixell carregat de queviures i aconsegueix entrar al port, passant entre les naus enemigues. Socorre el Mestre i la ciutat.

Els genovesos ajuden els musulmans en el setge. Per això, Tirant organitza cremar la nau del capità genovès que és al port. Ho aconsegueixen lligant la nau a terra i cremant-la.

En veure la nau cremada i que han entrat queviures a la ciutat, el soldà decideix abandonar el setge i marxa amb les seves tropes cap a les naus. Tirant els persegueix i mata molts musulmans.

Quan arriba derrotat, els caps musulmans critiquen el soldà per haver abandonat. L'acusen de covard i el maten llançant-lo als lleons.

El Mestre de Rodes vol pagar a Tirant pel vaixell i el blat perdut en socórrer-los. Davant de tothom, li ofereix tot el tresor de l'orde.

Tirant rep una carta de l'Emperador de Constantinoble demanant la seva ajuda contra els turcs. Tirant accepta anar a ajudar-lo tot i que la Princesa li suplica que no vagi. Quan arriba a Constantinoble, Tirant s'enamora de la filla de l'Emperador, la Princesa Carmesina. Ella inicialment el rebutja però poc a poc s'adona que també s'ha enamorat d'ell.

L'Emperador nomena a Tirant capità de les seves tropes. Tirant organitza l'exèrcit i marxen cap al camp de batalla, on es troben amb les tropes turques del Soldà i del Gran Turc. Es produeix una gran batalla en la que les tropes de Tirant derroten als turcs. Durant la batalla, Tirant envia el seu anell a l'Emperador per comunicar-li la victòria.

Després de la batalla, el Duc de Macedònia es nega a compartir el botí amb Tirant, el que crea disputes entre ells. El Soldà envia una ambaixada a Tirant demanant treva, però Tirant la refusa decidit a expulsar als turcs de l'Imperi. La tensió entre Tirant i el Duc de Macedònia continua creixent.

Mentrestant, la relació entre Tirant i la Princesa Carmesina avança a través de confessions indirectes i moments d'intimitat, tot i que de moment la relació es manté en secret.

La Princesa Carmesina envia un salconduit al capità Tirant perquè pugui visitar-la al castell de Malveí. Quan arriba, Tirant es queixa que està presoner del seu amor. La Princesa li respon que l'amor és presó voluntària i li retalla el salconduit en senyal que ja no el necessita.

Després Tirant acompanya l'Emperador i la comitiva reial de tornada a Constantinoble. En separar-se plora la pèrdua de la Princesa. De camí derroten als turcs en diverses batalles.

A Constantinoble, l'Emperador nomena Diafebus comte de Sant Àngel i Gran Conestable. Es celebra un gran banquet en el seu honor. Tirant regala als reis d'armes i trompetes mil ducats en moneda reial.

Tirant salpa amb la seva flota i derrota l'estol del Gran Caramany en una gran batalla naval. Captura viu al Gran Caramany i al rei de la sobirana Índia. Torna triomfant a Constantinoble, on l'Emperador celebra la victòria.

Els ambaixadors del Soldà demanen treva de tres mesos i el matrimoni de la Princesa amb el Soldà. L'Emperador els concedeix la treva però no respon a la resta. També arriben reforços francesos manats pel cosí de Tirant.

Es celebren grans festes en honor dels ambaixadors. Hi ha tornejos i justes. El Conestable derrota a tots els contendents. La Princesa i Tirant tenen alguns moments íntims i compromesos, amb situacions compromeses quan són a punt de ser descoberts.

Arriba una naus sense veles ni arbres, portant a la reina Morgana i cent trenta donzelles. L'acompanya el rei Artús, que porta l'espasa Excalibur. Respon amb saviesa a totes les preguntes que li fan sobre cavalleria i honor. La reina Morgana el desperta del seu ensomniament passant-li un robí pels ulls. Acaba la història amb un sopar a la nau de Morgana.

La reina Morgana li demana a l'Emperador que vagi amb ella a la seva nau. L'Emperador accepta i hi va amb el rei Artús, Fe-sens-pietat i altres cavallers. Entren a la nau, que està luxosament decorada i sense pudor. Sopen allà i després l'Emperador i els altres tornen a la ciutat. L'endemà tornen a la nau, on els ambaixadors del Soldà veuen les festes i perden l'esperança de pau. L'Emperador els respon que no acceptarà la pau si no li retornen tot l'Imperi.

Tirant demana a la Princesa que li compleixi la promesa feta, però ella s'hi nega. Tirant li replica que ha trencat la promesa. La Princesa diu que no li ha promès res. Tirant li argumenta que prometre i

trencar la paraula és pecat. La Princesa li respon que no ha promès res i que estima més guardar la seva honra que complir els desitjos de Tirant.

El rei d'Armènia arriba amb un exèrcit per lluitar contra l'Imperi. L'Emperador decideix enviar Tirant i els cavallers al camp de batalla. Abans de partir, Tirant demana a l'Emperador poder casar Estefania i el Conestable. L'Emperador hi accedeix. Es casen i l'Emperador fa Conestable duc de Macedònia. Els cavallers marxen cap al camp de batalla.

Tirant torna a demanar a la Princesa que compleixi la promesa, però ella s'hi torna a negar. Plaerdemavida i la Duquessa aconsellen a Tirant com entrar d'amagat al llit de la Princesa. Plaerdemavida hi posa Tirant, però quan intenta consumir, la Princesa crida. Tirant cau en fugir i es trenca una cama. L'Emperador el visita compassivament. Plaerdemavida demana perdó a Tirant i li porta notícies de la Princesa. Tirant li envia una carta. Tirant rep una carta de la princesa Carmesina on li manifesta el seu amor. Tirant està molt content i li respon agraït-li el seu afecte. Plaerdemavida, dama de companyia de la princesa, l'anima a seguir estimant a Tirant. Aquella nit, Tirant es reuneix secretament amb la princesa al palau. Ella el corona simbòlicament com a senyor de l'imperi grec. Tot i que s'han jurat amor etern, la princesa no vol entregar-se a Tirant fins que es casin, després de conquerir l'imperi. Tirant ho accepta, encara que amb pena.

Mentrestant, l'emperadriu s'ha enamorat d'Hipòlit, nebot de Tirant, i li demana que la visiti de nit. Hipòlit hi accedeix. L'endemà al matí, una donzella els descobreix al llit i s'escandalitza, però l'emperadriu aconsegueix convèncer-la perquè guardi el secret.

La malvada Viuda Reposada, envejosa, decideix muntar una trampa per separar Tirant i la princesa. Li diu a Tirant que la princesa l'enganya amb un esclau negre anomenat Lauseta. Després, disfressa a Plaerdemavida de Lauseta i fa que Tirant els vegi junts a través d'un mirall. Tirant, desolat, mata al verdader Lauseta pensant que era l'amant de la princesa.

Mentrestant, arriben males notícies del camp de batalla: el duc de Macedònia i molts cavallers han estat capturats pels turcs en una emboscada. Això provoca gran tristesa a la cort. Quan Tirant es retroba amb la princesa, ella li demana explicacions pels rumors que ha sentit sobre ell i la Viuda Reposada. Tirant li jura que sempre l'estimarà a ella.

La princesa Carmesina li explica a Tirant el seu patiment ja que ell marxa sense dir-li res. Encoratja a Plaerdemavida perquè vagi a parlar amb Tirant per saber els motius de la seva marxa. Plaerdemavida li parla a Tirant i li retreu que marxi sense dir res a la princesa. Tirant li explica que ha vist com la princesa tenia relacions amb l'hortolà. Tirant marxa amb vaixell però una tempesta el porta a la costa de Bàrber. És fet presoner pel cabdill dels cabdills, que el tracta bé i li demana ajuda per lluitar contra el rei Escariano. Tirant ajuda a conquerir el castell d'Escariano. La reina Maragdina s'enamora de Tirant però ell la rebutja educadament. Tirant convenç la reina perquè es faci cristiana. El rei Escariano també es fa cristià.

OBRA DE FRANCESC ARTIGAU

Mentrestant, Plaerdemavida naufraga a la costa de Bàrber i és acollida per una família mora que la tracta bé pensant que és cristiana. Tirant envia diners per rescatar els seus parents presoners. Plaerdemavida es disfressa d'home i s'infiltra com a espia al castell d'Escariano. Ajuda Tirant a conquerir el castell. Després de la conquesta, Tirant dubta entre casar-se amb la princesa Carmesina o amb la reina Maragdina, però finalment decideix restar fidel a la princesa. Després de batejar al rei Escariano i a molts moros, Tirant allibera al rei i continua la conquesta de la Barbaria. El rei Escariano s'enamora de la reina Maragdina i li demana matrimoni, però ella prefereix a Tirant. Tot i això, Tirant la convenç perquè es casi amb el rei Escariano per pacificar el regne. Mentrestant, arriba a Tunísia el marquès de Luçana per unir-se a Tirant, però és fet presoner pels moros. Tirant organitza

una batalla i aconsegueix desfer-se dels bous i camells dels moros utilitzant olors fortes. Això els permet guanyar la batalla i alliberar al marquès.

Després d'unes treves, els moros fugen cap a les muntanyes, però el senyor d'Agramunt els persegueix i conquereix moltes ciutats. S'aturà a conquerir Montàgata, governada per la filla d'un rei mort. Inicialment li donen les claus en senyal de rendició, però després li disparen amb una ballesta i el fereixen greument. El senyor d'Agramunt jura no parar fins conquerir la ciutat. Mentrestant, es revela que Plaerdemavida va sobreviure al naufragi i és esclava a Montàgata. Va a parlamentar amb Tirant per evitar la destrucció de la ciutat.

Després de molts debats on demostra un gran coneixement dels fets de Tirant, s'acaba descobrint que és Plaerdemavida. Tirant se n'alegra molt i celebra festes en el campament. Plaerdemavida convèncer al senyor d'Agramunt per perdonar als de Montàgata. Es casa a Justa, senyora de la ciutat, amb Melquisedec. Tirant reprèn Plaerdemavida per no anar a ajudar l'Emperador i la princesa Carmesina. Ella li explica els patiments del naufragi i captiveri. Finalment es reconcilien i Tirant la consola, prometent compensar-la i conquerir l'Imperi Grec. Tirant consola a la princesa Plaerdemavida després de la pèrdua del seu regne. Li promet compensar-la fent-la reina dels regnes de Fez i Bugia i casant-la amb el senyor d'Agramunt. Plaerdemavida inicialment rebutja el matrimoni, però finalment accepta la voluntat de Tirant.

Després, Tirant i el rei Escariano preparen l'exèrcit per conquerir el regne de Tunis. Convoquen cavallers i soldats, i converteixen a l'Islam 334.000 infidels. Fan un sermó als musulmans per convèncer-los de convertir-se al cristianisme.

Mentrestant, l'ambaixador Melquisedec arriba a Constantinoble amb vaixells carregats de gra. L'emperador, l'emperadriu i la princesa el reben amb alegria i li demanen notícies de Tirant. Melquisedec els explica com Tirant ha conquistat la Bàrbara i aviat vindrà en la seva ajuda.

Tirant conquereix Tunis pacíficament. Envia nombrosos vaixells carregats de queviures a Constantinoble. Llavors decideix conquerir Caramén, on s'han refugiat tres reis derrotats. Després d'un any de setge i nombrosos assalts fallits, Tirant construeix un túnel secret i assalta la ciutat, matant a la majoria dels defensors.

L'ambaixador Espèrcius és enviat a demanar ajuda al rei de Sicília. Aquest accepta ajudar Tirant amb 4.000 cavalls. Però en el viatge de tornada, Espèrcius naufraga a l'illa de Lango. Allà troba i allibera una donzella encantada, i amb ella repobla l'illa.

Mentrestant, Tirant arriba a Constantinoble amb la seva flota. Sorprèn la flota turca durant la nit i la captura tota sencera. Llavors desembarca l'exèrcit i estableix el camp prop de Constantinoble, deixant envoltat l'exèrcit turc per mar i terra. Envia un missatger a l'emperador per coordinar l'atac final.

L'emperador i la princesa reben la notícia amb gran alegria. Però de sobte, la Viuda Reposada mor enverinada, probablement per temor a la venjança de Tirant.

Finalment, els turcs decideixen enviar ambaixadors a Tirant per rendir-se a canvi del pas lliure cap a casa seva. Però Tirant ja ha decidit aniquilar-los. Tirant manda la reina de Fez, Plaerdemavida, a Constantinoble amb les naus que han quedat del seu camp, per tal de consolar la princesa Carmesina, que està patint molt per la seva absència. La reina és rebuda amb gran alegria a la ciutat i fa companyia a la princesa, que li explica com ha sofert molt per l'absència de Tirant. La reina la consola dient-li que Tirant l'estima molt i que aviat tornarà.

Mentrestant, arriben al camp de Tirant els ambaixadors del soldà i del Gran Turc demanant treva, però Tirant decideix consultar primer l'emperador. Per això, aprofita l'ocasió per anar secretament a Constantinoble a parlar amb ell. Allà es retroba amb la princesa Carmesina i passen la nit junts, després que la reina de Fez l'hi porti d'amagat.

L'endemà Tirant parla amb l'emperador i li explica la proposta dels ambaixadors. L'emperador decideix convocar un consell, que aconsella acceptar la proposta si el soldà i el Gran Turc es posen com a presoners i retornen totes les terres ocupades. Tirant hi està d'acord i torna al camp, on comunica la resposta als ambaixadors. Aquests l'accepten i aviat el soldà, el Gran Turc i altres senyors importants es lliuren com a presoners.

Mentrestant, la reina de Fez arriba a Constantinoble, on és rebuda amb honors per l'emperador, l'emperadriu i la princesa Carmesina. Poc després, Tirant torna triomfalment amb els presoners, que són tancats en diferents torres. L'endemà l'emperador organitza una gran cerimònia per celebrar la victòria.

Tirant ha de partir de nou per recuperar les terres de l'imperi, però abans passa una altra nit amb la princesa, aconseguit per la reina de Fez. En el camí cap a la batalla, Tirant emmalalteix greument. Encara aconsegueix arribar a Constantinoble, on mor. La princesa Carmesina el plora desconsoladament i poc després també mor. Finalment, l'emperador mor de tristesa. L'emperadriu es casa amb Hipòlit per governar l'imperi.